

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200471
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718200471.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zast. JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: R.. T. T., C.. T., W.. XX.XX.XXXX, M. F. N. XX, XXX XX H., občan SR, zast. Mgr. Peter Voloch, advokát, IČO: 45013977, so sídlom Hollého 745/34, 905 01 Senica, o zaplatenie 5 378,37 Eur s prísľušenstvom, takt

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 403,22 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z a s t a v u j e .
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobca je povinný n a h r a d i ť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Predchodca žalobcu spoločnosť VÚB, a.s., IČO: 31320155 (ďalej len ako „VÚB“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.01.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 5 378,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 31.03.2015 do zaplatenia, a to na tom skutkovom a právnom základe, že žalovaný a predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35923130 (ďalej len ako „Consumer Finance Holding“) uzatvorili dňa 12.09.2014 Zmluvu o pôžičke ev.č. XXXXXXXX (ďalej len ako „Zmluva o pôžičke“), na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 6 000 Eur, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach, každú splátku vo výške 204,97 Eur, až do celkovej sumy pôžičky vo výške 7 378,92 Eur, pričom do dňa podania žaloby žalovaný uhradil 1 024,85 Eur. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, predchodca žalobcu dňa 27.01.2015 listom - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočnej poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.03.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25.03.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru upravuje bod 12.2. Zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, s ktorými sa žalovaný oboznámil pred podpisom zmluvy. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 5 378,37 Eur. Žalobca si tiež uplatňuje zákonné úroky z omeškania, zmluvnú pokutu si neuplatňuje, takisto si neuplatňuje náklady na mimosúdne vymáhanie pohľadávky.

2. K žalobe podanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu priložil žalobca Zmluvu o pôžičke, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.03.2015 (ďalej len ak „Oznámenie o zosplatnení“), Predžalobnú upomienku zo dňa 27.01.2015 (ďalej len ako „Predžalobná upomienka“), doklad o odoslaní Predžalobnej upomienky žalovanému a Prehľad splátok a úhrad.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.04.2018, v ktorom namietal aktívnu legitimitáciu VÚB, vzhľadom na skutočnosť, že Zmluva o pôžičke mala byť uzavretá medzi ním a Consumer Finance Holding pričom z priloženej Notárskej zápisnice Nz 54215/2017 (ďalej ako „Notárska zápisnica“) žalovanému jednoznačne nevyplýva, že pohľadávka Consumer Finance Holding mala prejsť práve na VÚB. Žalovaný ďalej namietol, že k žalobe nebol predložený žiadny dôkaz, ktorý by preukázal, že žalovanému bol skutočne poskytnutý úver vo výške 6 000 Eur, pričom táto suma mu mala byť poskytnutá na jeho účet. Taktiež namietol, že Zmluva o pôžičke nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho sa úver z nej považuje za bezúročný a bezpoplatkov. Taktiež spochybnil, že by Consumer Finance Holding dostatočne overil jeho schopnosť splácať tak vysoký úver s takými vysokými splátkami, keďže je dôchodca a poberá nízky dôchodok. Namietol tiež nečitateľné písmo v zmluve, čo považuje za hrubý rozpor s dobrými mravmi a Zmluvu o pôžičke preto považoval za absolútne neplatnú, v dôsledku čoho uplynula premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia a preto vzniesol námietku premlčania. Taktiež namietol, že mu žalobca resp. jeho právny predchodca nikdy nedoručil oznámenie o predčasnej splatnosti úveru.

4. Tunajší súd uznesením č.k. 19 Csp/18/2018-88 zo dňa 12.06.2018 pripustil zmenu na strane žalobcu, kedy namiesto VÚB pripustil do sporu ako žalobcu spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154.

5. Dňa 15.08.2018 doručil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu ďalšie vyjadrenie, v ktorom namietol premlčanie celej žalovanej pohľadávky s poukazom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko Consumer Finance Holding zosplatnil pôžičku pre neuhradenie splátky splatnej v mesiaci 11/2014, kedy začala plynúť premlčacia doba od dátumu 20.11.2014 a uplynula 20.11.2017, avšak žalobca podal na súd žalobu až 29.01.2018, teda po uplynutí premlčacej doby celého zosplatneného dlhu.

6. V replike doručenej tunajšiemu súdu dňa 06.09.2018 právny zástupca nového žalobcu uviedol, že z predložených listín jasne vyplýva, že pohľadávka Consumer Finance Holding prešla na VÚB. Spochybňovanie poskytnutia úveru žalovaným považoval za účelové. V časti o zaplatenie sumy 403,22 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania zobral žalobu späť a žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 4 975,15 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 4 975,15 Eur od 31.03.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

7. V ďalšom podaní doručenom súdu dňa 21.09.2018 právny zástupca nového žalobcu uviedol, že z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný čiastočne plnil na úver vo výške 1 024,85 Eur, čo žalovaný nerozporoval, tak ako nerozporoval vznik úverového vzťahu. Pokiaľ žalovaný rozporuje doručenie Oznámenia o zosplatnení, ak by súd považoval zosplatnenie za neúčinné, v takom prípade by nastala splatnosť prirodzeným spôsobom dňom konečnej splatnosti úveru, ktorý pripadol na 20.09.2017. Súčasne žiadal ospravedlniť neprítomnosť na pojednávaní a rozhodnúť v jeho neprítomnosti (opätovne tak žiadal aj v podaní doručenom súdu dňa 15.11.2018).

8. Dňa 24.10.2018 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil, pričom súhlasili s rozhodnutím vo veci bez ich účasti. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný rozporuje, že mu bola poskytnutá suma pôžičky tak ako uvádza žalobca, vo výške 6 000 Eur. Ďalej uviedol, že žalovaný nespochybňuje, že došlo k zosplatneniu pôžičky, a to za splátku splatnú v novembri 2014 a teda dňa 20.11.2014 sa stal splatným celý dlh. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka preto opätovne vzniesol námietku premlčania, nakoľko premlčacia doba začala plynúť po splatnosti tejto splátky, pre ktorú bol zosplatnený celý dlh, avšak žaloba bola podaná až v januári 2018, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

9. Podľa 151 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 100 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Obč. Z.“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

12. Podľa § 101 Obč. Z. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 103 Obč. Z., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa § 122 Obč. Z., lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

15. Podľa § 53 ods. 9 Obč. Z. v znení účinnom do 31.12.2014, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

21. Za nespornú medzi stranami sporu súd považoval skutočnosť, že Consumer Finance Holding zosplatnil žalovanému úver zo Zmluvy o pôžičky to listom - Oznámenie o vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru (Oznámenie o zosplatní) zo dňa 25.03.2015, ktorému predchádzala Predžalobná upomienka zo dňa 27.01.2015, v ktorej bol žalovaný upozornený na neuhradenie splátky splatnej v mesiaci 11/2014 a na možnosť zosplatnenia celého úveru, ak nedôjde k úhrade tejto splátky do 05.03.2015. Nesporné tiež bolo, že žalovaný celkom uhradil žalobcovi sumu 1 024,85 Eur.

22. Spornou bola skutočnosť, či žalobca poskytol na základe Zmluvy o pôžičke žalovanému celú sumu 6 000 Eur a či zmluva spĺňa zákonné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Zb.

23. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi v zmysle § 204 CSP, konkrétne Zmluvou o pôžičke, Oznámením o zosplatnení, Predžalobnou upomienkou spolu s dokladom o odoslaní Predžalobnej

upomienky žalovanému, Prehľadom splátok a úhrad, Notárskou zápisnicou a Odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni, a.s. žalovaného.

24. V časti (o zaplatenie 403,22 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania), v ktorej žalobca zobral žalobu späť, súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil (výrok I.)

25. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.), nakoľko po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 4 975,15 Eur spolu s úrokom z omeškania nie je možné priznať a to vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premĺčania zo strany žalovaného. V spore nebolo sporné, že došlo k zosplateniu úveru pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci november roku 2014, kedy podľa čl. VII Zmluvy o pôžičke boli splátky splatné vždy do 20. dňa v mesiaci a teda predmetná splátka bola splatná 20.11.2014. Skutkové tvrdenie o zosplatení úveru bolo tvrdením žalobcu a na pojednávaní právny zástupca žalovaného uznal, že k zosplateniu úveru pre neuhradenú splátku v 11/2014 skutočne došlo. V zmysle § 103 Obč. Z. tak odo dňa splatnosti tejto splátky (20.11.2014) začala plynúť trojročná premĺčacia doba (§ 101 Obč. Z.), ktorej koniec pripadol v zmysle § 122 Obč. Z. na 20.11.2017. Nakoľko bola žaloba podaná až 29.01.2018, teda po uplynutí premĺčacej doby a keďže žalovaný vznesol námietku premĺčania, súd nemohol nárok žalobcovi priznať. Súd je toho názoru, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premĺčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premĺčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premĺčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premĺčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premĺčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premĺčacia doba a jej uplynutím sa právo premĺči ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp.zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premĺčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premĺčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premĺčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky späť pred podaním žaloby a to napriek premĺčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vôli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premĺčania. Vzhľadom na uvedené súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, pričom pre dôvodne vznesenú námietku premĺčania nebolo potrebné ani hospodárne vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré ostali medzi stranami sporu sporné.

26. O trovách súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v spore. Žalobca nemal v spore žiadny úspech a žalovaný mal úspech v spore 100 %, na základe čoho súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v miere 100 % (výrok III.). O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.